

set noget til denne Sag siden. Man har ikke værdiget ham saa meget som et Svar. Selv om man ikke anses for nogen god Debitor, faar man dog gerne, naar man henvender sig til et Pengeinstitut om et Laan, et Svar, enten Ja eller Nej, og det synes jeg, at denne Mand ogsaa har Krav paa. Der er en anden Statshusmand dernede, der klager over, at medens Kommissionen erklærede, at nu var hans Brug vurderet til en Værdi af 6,400 Kr., og nu vilde han faa det Beløb, som ifølge Loven tilkom ham efter denne Vurdering, yder man ham ikke desmindre et Laan, som er 230 Kr. mindre. Jeg skal ikke komme dybere ind paa disse Ting, idet man vistnok kommer videst ved at forhandle denne Sag med Landbrugsministeren personlig. Han stiller sig altid beredvilligt, naar man henvender sig til ham angaaende en saadan Sag. Jeg har kun villet fremdrage dette her, da der er sket Henvendelse til mig derom, og jeg gør det i Tilslutning til de meget rigtige Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Grenaa forleden Dag fremsatte.

Jeg har som sidste Afsnit af mit Foredrag nogle Bemærkninger at henvende til det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen). Det ærede Medlem holdt forleden Dag et Foredrag om den offentlige Omsorg for forældreløse og andre ulykkeligt stillede Børn. I Hovedsagen kan jeg slutte mig til det ærede Medlems Betragtninger angaaende den almindelige Børneforsorg. Jeg finder saaledes hans Kritik af Overværgeraads-Institutionen fuldt berettiget. Lad Værgeraadene selv søge at fremskaffe Plejehjem. Naar Overværgeraadet har anvist, hvor der er Plads paa et Optagelseshjem, Børnehjem eller en Opdragelsesanstalt, lad saa Værgeraadene selv overtage Anbringelsen af Børnene, og hvad dermed staar i Forbindelse. Ligeledes deler jeg det ærede Medlems Hovedbetragtning angaaende Opdragelsesanstalterne og det justitsministerielle Tilsyn, som disse Anstalter ere undergivne. Vi bør vogte os for meget store Anstalter for Børn og unge. Gode, smaa Børnehjem, Ungdomshjem og Plejehjem er den rigtige Vej, og saa bør vi se at samle alle Børnehjemsinstitutioner, der gøre Tjeneste for alle de ulykkeligt stillede Børn i Henhold til Børneloven, under Opdragelsesministeriet, altsaa Kultusministeriet. Nu høre nogle under Kultusministeriet, andre under Justitsministeriet, og der er et Virvar med Tilsynet, og rent galt skal det være paa det økonomiske Omraade, hvad ogsaa andre Medlemmer i Salen have paapeget.

+

Lad Ledelsen af disse Institutioner blive lagt, hvor den hører hjemme, nemlig ved Siden af al anden Børneopdragelse i vort Land, og giv dem saa et Tilsyn, som kan være til Raad og Vejledning og ikke som det nuværende.

Der er imidlertid et Punkt i det ærede Medlems Foredrag, mod hvilket jeg nødes til at gøre Indsigelse. Jeg sigter til det ærede Medlems skarpe Kritik af Børnekommissionens Besøg paa et af ham nævnt jydsk Børnehjem. Da et af de 4 Kommissionsmedlemmer, som det ærede Medlem fældede en saa haard Dom over, nemlig Kommunelærer Søgaard, er bosiddende i Næstved, har jeg, som ganske naturligt er, henvendt mig til ham med Anmodning om at udtale sig om det fremdragne Forhold. Saaledes foranlediget oplyste Hr. Søgaard, at han ikke kender det allermindste til den Skrivelse fra Overinspektør Brun, som det ærede Medlem oplæste. Der er ikke givet Indberetning fra det paagældende Udvalg til Brun om Besøget. Brun har fra et af Medlemmerne i Udvalget faaet Oplysninger om Børnehjemmet, som det var den Dag, og han afsendte da denne Meddelelse, som altsaa ikke — hvad man kan tro efter dens Form — hidrører fra Udvalget, men staar for Overinspektørens egen Regning. Maalet for Udvalgets Besøg var jo alene at se Hjemmet, se denne Ramme for en Skare af Børn under offentlig Forsorg, her som andre Steder og derved høste Erfaringer til Brug ved Lovens Revision. Hr. Søgaard tilføjer, at han den nævnte Dag ikke fik det allerbedste Indtryk af Hjemmet. Men naturligvis er det vanskeligt paa Grundlag af et enkelt Besøg, som ialt strakte sig over en Snes Minutter, at fælde nogen aldeles afgørende Dom. I saa Henseende er jeg ganske enig i de Betragtninger, det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) nys gjorde gældende. Men Hjemmet gjorde, siger den paagældende Lærer, blandt andet Indtryk af at have store økonomiske Vanskeligheder at kæmpe med, og navnlig Børnenes Senge saa ikke godt ud.

Det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) udtalte, at de 4 Herrer i Udvalget ere ganske uden Forstaelse af det, de have med at gøre. Jeg kender af Udvalgets 4 Medlemmer kun Hr. Søgaard. Men om denne Mand tør jeg sige, at det ærede Medlems Dom er ganske uberettiget. Hr. Søgaard har i henvend en halv Snes Aar udført et stort uegennyttigt og for-tjenstfuldt Arbejde i Børneforsorgens Tje-